

Bilag 6.

Assurandør-Societetet.

Den 30. November 1928.

Til Landstingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Forsikringsaftaler.

Assurandør-Societetet anmoder herved om, at der i ovennævnte Lovforslag maa blive foretaget følgende Forandringer:

ad § 1.

Til Kommissionsudkastet er her gjort den Ændring, at Ulykkesforsikring tegnet i Henhold til Arbejderulykkesforsikringsloven er undtaget fra Loven. Man anmoder om, at denne Ændring maa udgaa, og henviser til, at Kommissionen i dens Motiver Side 27—29 nærmere har belyst, at der ingen Grund er til at undtage den sociale Ulykkesforsikring fra Lovens Gyldighedsomraade. Overfor denne saglige Begrundelse er der ikke fra Arbejderforsikrings-Raadets Side fremført noget virkeligt Argument, men kun den blotte Paastand, at den sociale Ulykkesforsikring ikke egner sig til at indgaa under Loven. Societetet maa være enigt med Kommissionen i, at der ikke kan fremføres nogen real Begrundelse for, at der for den sociale Ulykkesforsikring ikke ogsaa skulde gælde, hvad der med Rimelighed bør være Ret for den private Forsikring. Overensstemmende hermed bør de korresponderende Ændringer i Forslagets § 25, 2det Stykke, og § 133, 3die og 4de Stykke, foretages saaledes, at Forslaget føres tilbage til den af Kommissionen udarbejdede Ordlyd.

ad § 5, 2det Stykke.

Efter Ordet „Skadesforsikring“ ønskes tilføjet: „og Syge- og Ulykkesforsikring“. Man anser det ikke for rimeligt, naar f. Eks. en forsikret i god Tro har besvaret et Spørgsmaal, om han lider af Sukkersyge, benægtende, og det bagefter viser sig, at han virkelig var sukkersyg, at saa vedkommende Ulykkesforsikringsselskab alligevel skal være bunden ved Forsikringen i hele den stipulerede Forsikringstid, hvorved bemærkes, at Ulykkesforsikringer hyppig afsluttes paa 10 Aar. Der findes vistnok ikke noget Ulykkesforsikringsselskab, der overtager Risikoen for en sukkersyg, idet Faren for alvorlige Følger selv ved den mindste Rift her er alt for stor.

ad § 11.

Man ønsker denne Bestemmelse ændret saaledes, at den bliver i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Lov om Aftaler af 8. Maj 1917. Man henviser til, at det er meget almindeligt, navnlig ved store Forsikringer, at den forsikringssøgende foranstalter en Slags Licitation ved at indhente Tilbud fra en Række Forsikringsselskaber og yderligere betinger sig, at Tilbudet skal være bindende indenfor en vis Frist. De paagældende Selskaber ved foreløbig ikke, om de faar Forsikringen eller ej, og har derfor ingen Anledning til at sikre sig